

sége, a Győri Székeskáptalan Jóságfelügyelősege és a Jódi Gör. Kath. Egyház. 2. Erdőmérnökök: Babos Imre, Bouquet Frigyes, Fröhlich Pál, Fülöpp Zoltán, Györke Ernő, Imreh Dezső, Lukács Ottó, Náduvary Jenő, ifj. Pászthy Ferenc, Székely Géza, Szóts Ernő, Sztankó Zoltán, Szukits János és Valics János. 3. Erdőmérnökhallgatók: Büttner Gyula, Halász Aladár, Hopp József, Horváth Endre, Horváth Miklós, Molnár István, vitéz Szőnyi S. László és Tóth Béla. 4. Üzemi tisztek: Angyalossy István, Milota Artur, Zechner Ernő. 5. Vállalatok: Furnir és Lemez-művek Rt., a Győri Ipartelepek Rt., „Tölgy“ Faipari és Kereskedelmi Rt. 6. Fakereskedők: Ács János, Clemens és Prall, Molnár Árpád, Németh Péter, Simó Andor, végül 7. Kosch Emil és Rubchich László dr. részvénytársasági igazgatók és Payer Goldschmidt Ferenc ny. állatorvos.

Indítványára az igazgató-választmány valamennyi jelentkezőt egyhangúlag az egyesület tagjai sorába iktatta és egyéb tárgy híjján az elnök az ülést berekesztette.

IRODALOM

Backmund: Az erdő vándorlása az Alpok előterében. (*Der Wandel des Waldes im Alpenvorland.*) J. D. Sauerländer kiadása. Frankfurt a. M., 1941. Ára 5 RM.; külföldieknek 25% engedmény.

A Göring Hermann Német Erdészettudományi Akadémia Kiadványai-nak 4. köteteként jelent meg a 126 oldalra terjedő munka, amely igen értékes adatokkal gyarapítja az erdő fejlődéstörténetére vonatkozó ismereteinket.

Bajorországnak az Alpok és a Duna között fekvő területe az egész német birodalom egyik legkultúraltabb része, nem csoda tehát, hogy erdőgazdaságáról a régi időkben is több feljegyzés maradt fenn, mint más vidékeken.

A szerző az 1550-től 1850-ig terjedő időszakot dolgozta fel könyvében, amely 3 főrésze oszlik.

A XVI. század végéről az V. Vilmos bajor herceg utasítására készült erdőleírások az első hiteles és eléggé bőséges írásbeli források a bajorországi rendszeres erdőgazdaság történetének. Az 1752. évi december hó 5-én kelt választófejedelemi rendelet már pontos erdőleltárak készítését írja elő, tehát részletesebb adatokat tartalmaz a fafajokról, állományalakokról, használatokról és a régebbi helyzettel szemben addig bekövetkezett változásokról.

Az 1800-as évek elején készülnek az első és igazán alapos üzemp-tervek; ezekre épült fel a mult század derekán az egyre belterjesebb váló gazdálkodás.

A szerző különös súlyt fektetett arra, hogy mind a három kor-szakban kimutassa, milyen kapcsolatok állottak fenn az erdő- és a mező-gazdaság között és melyek voltak azok a változások, amelyeket az erdő-nek kezdetben az állattenyésztés fejlődése, később pedig a szántóterület szaporítása érdekében el kellett viselnie. Ezek a változások — miként Németország egyéb vidékein — nem voltak előnyösek az erdő fejlődése szempontjából, de mindig a kultúra előrehaladását jelezték és így nem-csak több megértésre tarthattak számot a mult bírálatában, hanem egy-M.

Székács Vince: Vadászemlékeimből. (Kézirat. Pestszenterzsébet, 1941.)

Néhány gépirásos példányban készült csak a 70 oldalra terjedő, izléses kötésű füzet, amelynek minden sora a régi szép világot idézi.

A köztisztletben álló szerző boldog Nagymagyarország államerdészetének a községi, közbirtokossági stb. erdők ügyeit intéző — és ezért derűs csúfolódással „némely más“-nak nevezett — ágazatában szolgált és a gondjaira bízott kerületben olyan úr volt, hogy — saját szavai szerint — senki mással nem cserélt volna.

Ha nem ismernők *Vince Bátyánk* mai napig is töretlen műszaki felkészültségét, amely kényes vasutépítési és birtokeldarabolási kérdéseket oldott meg annak idején közmegelegedésre, ha nem láttuk volna személyesen azt a mázsányi — hivatásunk minden területét felölelő — szakvéleményt, amelynek ugyancsak a közbizalom alapján lett a valamikori járási m. kir. erdőgondnok a szerkesztője és ha nem tudnók a „Külföldi lapszemle“ cseh, szlovák és lengyel részének az ellátásá-^{ál} közvetlenül is, milyen lelkiismeretes, pontos ember még most is a ny. miniszteri tanácsos úr Öméltósága, akkor szívhezszóló humorral és kitűnő megjelenítő erővel írt kis történeteiből talán azt gondolhatnók, hogy egyebet se tett annakidején, mint vadászott.

Pedig mindig nagyon sokat dolgozott. De okosan élt az idővel. És éppen mert minden szabad óráját a vadászatnak szentelte, erdésznek is különb volt sok kartársánál, akik csak az asztal mellől intézkedtek!

A nagy Természettel való vérségi kapcsolatait érezzük minden sorából és különösen ez az, ami írását olyan színessé és rokonszenvenssé teszi.

Nem szégyeljük azonban bevallani, hogy vadászatainak a számbeli eredményeit is ószintén irigyeljük. „Vaddisznóban“ 7 vármegyére szóló híre volt *Vince Bátyánk*nak, vadászatain egy-egy jobb helyért a legnevesebb puskások vetélkedtek és kopóiról oldalakat írtak mások is a különböző vadászati lapok hasábjain.

„Szép idő volt — jó idő volt!...“

Szívből örülünk, hogy emléke nem veszett bele teljesen a feledés homályába és mindenképen vadászati irodalmunk, sőt karunk nagy nyereségének tartanók, ha a túlzott szerénységgel csak baráti kezekbe eljutottat füzet a nyomtatott betű útján közkinccsé válhatna. M.

HAZAI FOLYÓIRATOK.

A Magyar Mérnök és Építész Egylet Közlönye. (LXXVI. kötet, 1942.)

19—20. sz. — *v. R. Nászay M.*: Országépítésünk műszaki feladatainak központi vezérkari megszervezése. —

Értekezések-Beszámolók. — *Sághy G.*: A kislakásépítés a közgazdaság tükrében. — *Varga J.*: Finanszírozás és tőkeképződés.

21—22. sz. — *Török T. dr.*: A kémiai színképelemzés a fémipari gyakorlatban. — *Balló A. dr.*: Sínautóbusz közúti forgalomban.

A Műszaki Világ. (VI. évf. 1942.)

10. sz. — *Árvay J. dr.*: Vízrendezés száraz és nedves években. — *Selény A.*: Hogyan alakult ki és milyen teljesítményekre képes korunk leghatásosabb tengeri fegyvere: a tengeralattjáró. (2. közl.) — *Tarics S.*: Amerikai mozaik.

11. sz. — *Selény A.*: Hogyan fejlődött ki és milyen teljesítményekre képes korunk legveszedelmesebb tengeri fegyvere: a tengeralattjáró. (3. bef. közl.) — *Hajdu E.*: Villamosenergia gazdálkodásunk feladatairól.

A Vadászkutya. (III. évf. 1942.)

5. sz. — *Forti J. dr.*: Kutyakiállítás. — *Zoborhegyi*: Kölyökkutyák képességvizsgálata. — *Mikósdy A.*: Vadőr és vadászkutya. — *Aigner Ö.*: A vizsla munkája és használata (2. bef. közl.) — *Szerencsés A.*: Rendőr-kutya a vadőr szolgálatában.

Bányászati és Kohászati Lapok. (LXXV. évf. 1942.)

10. sz. — *Mika J.*: Fémek üzemi színképelemzése (2. közl.) — *Bán I. dr.*: A bányanyugbérbiztosítás új rendje.

11. sz. — *Érdi H.*: Vízcsővezetékek megvédése kémiai úton. — *Bednary L.*: Darabos és poralakú anyagok mérlegelése kezelésük közben. — *Pethe L., Tetmayer A.*: Hozzászólások a mérnökneveléshez.

Bástyánk. (II. évf. 1942.)

5. sz. — *Mécs E.*: Felsőbbrendűség. — *Gacs J.*: A nemzetpolitikai nevelés feladatai. — *Vági I.*: Két találkozás. — *Hábel Gy.*: A Felvidék első népőiskolája. — *Varga D.*: Mit láttam Finnországban? (2. közl.) — *Madas A.*: Magyar mérnök — magyar munkás.

Gazdatisztek Lapja. (XLVI. évf. 1942.)

6. sz. — *Fejér F.*: Több gyakorlatot a Gazdasági Akadémián! — *Párniczky Z.*: Mégegyszer a gazdatisztek bekapcsolásáról a mezőgazdasági oktatásba. — —: A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületének jubileumi díszközgyűlése. — *Keleti I. dr.*: Az önkéntes többletbiztosításról! — *Suhayda T.*: Dolgozzunk egymásért, népünkért, földünkért!

Halászat. (XLI. évf. 1942.)

4. sz. — *Mika F. dr. és v. Varga L. dr.*: Hazai pisztrángtenyésztésünk irányelvei és kilátásai (13. bef. közl.). — *Iffy Szabó Z. dr.*: A bolharákok élete (3. közl.). — *v. Varga L. dr.*: A Ladoga-tó nevezetesebb halai és halászata (2. bef. közl.).

5. sz. — *Mika F. dr. és v. Varga L. dr.*: A pisztráng és az ember. — *Vásárhelyi I.*: A pézsmapocok. (1. közl.) — *Bernáth I.*: A Duna magas vízállása és a halászat. — *Iffy Szabó Z. dr.*: A bolharákok élete. (4. közl.)

Kémikusok Lapja. (III. évf. 1942.)

6. sz. — *Szelényi T. dr.*: Földgázok héliumtartalma. — *Sümegei L. dr.*: Kevert gáz (Dawson-gáz, generátorgáz) összetevőire való felbontása és ennek gyakorlati előnyei. — *v. Lányi B. dr.*: Dr. Szarvasy Imre.

Kertészeti Szemle. (XIV. évf. 1942.)

6. sz. — —: Tavaszi kertészeti kiállítás, 1942.

Köztelek. (LII. évf. 1942.)

19. sz. — *Th.*: Adatok a világgazdasági helyzetről. — *Kalamenovich G.*: Ricinustermesztési tapasztalatok. — *Foltányi F.*: Adatok a fehérhere magtermesztéséhez. — *Kesztyűs L. dr.*: Az üzemi tanácsadás a mezőgazdaságban. II.

20. sz. — *Westsik V.*: A csillagfürt termesztése magnak. — *Lates J.*: Mégegyszer a sáncolásról és az őszi mélyszántásról. — *Frank T.*: A növénykeresztetések gyakorlati végrehajtása. — *Schandl J. dr.*: A fejesi idény meghosszabbítása a juhászatban. — *Mócsy J. dr.*: A bögöly-lárvák irtása. — *Szanyi I.*: A szappanhiány megszüntetése. — *Kulin I.*: Korszerű mezőgazdasági kérdések és a meteorológia. I. — *Tuzson J. dr.*: A többtermelés hazai lehetőségei.

21. sz. — *Kovátsits L. dr.*: Pusztul-e a magyar föld. — *Horn M.*: Orosz forradalmi tanok a növénynevelés terén. — *Tangli H. dr.*: Az étvagyserkentés jelentősége a baromfi-hizlalásban. — *Kulin I.*: Korszerű mezőgazdasági kérdések és a meteorológia. II. — *Csalány F.*: A vesszővel felderített ingersávok (földszugárzás) hatása az állatokra és a növényzetre. — *Szabó M. dr.*: Mezőgazdasági termékek tárolása és szállítása.

22. sz. — *M. E. dr.*: A Gazdák Biztosító Szövetkezetének 1941-i üzletéve. — *Westsik V.*: Az édes csillagfürt. — *Ch. Chenel G.*: Az angol telivér kancák meddősége elleni védekezés Alagon. — *Ormándy J. dr.*: A termelési költségek emelkedése az utolsó tíz év alatt. — *Váhl L.*: A sáncos talajok javításának újabb módja. — *Kund E.*: Hová nem való a székelyek. — *Herodek S. dr.*: Muravidéki állattenyésztési helyzetkép.

Magyar Fapiac. (IV. évf. 1942.)

19. sz. — *Zelber K.*: A tűzifa-visszaélések meggátolása.

20. sz. — *Lengváry Gy. dr.*: Az 55.200-as rendelet és az árverések.

21. sz. — —: Az erdőnyrészi Fatermelők Szövetségének a közgyűlése.

22. sz. — —: A tüzelőanyagellátás.

Magyar Méh. (63. évf. 1942.)

6. sz. — *Bartsch B.*: Mi lesz az ideai méz ára? — *Takács M.*: Az anya biztos elfogadtatása. — *Barcsa B.*: Szabadítsuk fel a méhanyákat! (fényképpel). — *Medgyessy Gy.*: „Nagykeret“ — vagy még nagyobb keret? — *Kelecsényi E.*: Csak a nagykeret mentheti meg a magyar méhészetet! — *I. Hankó L.*: A méhnyésztés előfeltétele. — *Várallyay B.*: Bukómézes vándorlakó kaptár. — *Ignác S.*: A kétanyás rendszer.

Magyar Statisztikai Szemle. (XX. évf. 1942.)

2—3. sz. — *Thirring L. dr.*: A néptömrülés vármegyénkint. — *Szél T. dr.*: Az új magyar rákstatistika első eredményei. — *Burgdörfer F. dr.*: Németország és a nyugati államok népessége. — *Sipos S. dr.*: Az ónérc és az ón világtermelése 1938-ban.

Mezőgazdasági Közlöny. (XV. évf. 1942.)

5. sz. — *Battha P.*: Állattenyésztésünk teljesítőképességének fokozása. — *v. Pálffy A.*: A kaucsuktartalmú növényekről. — *Kulin S.*: A birtok hozadékérték számításának újabb módjai. — *Ho*: Az árvíz időjárás okai. — *M. B.*: Az európai szárazföld zsirellátása. — *M. B.*: A fontosabb ipari nyersanyagok megoszlása a világon.

Nimród Vadászlap. (III. évf. 1942.)

14. sz. — *Veress G.*: Idejében biztosítsuk hasznos vadunk téli takarmányát. — *Varga E. dr.*: Vadász-műszótár. — *Hajek A.*: Elmékedés a fogoly sorsáról.

15. sz. — *Beretzky P. dr.*: A madárvonulás kérdéséhez, tekintettel a szinkron madármegfigyelések jelentőségére. — *Szabolcs J.*: Az özbögoly és fellépésének hatása az agancsfejlődésre. — *G. Lelovich Gy.*: Fontos apróságok a héja (karvaly) idomításánál.

16. sz. — *Blattny L.*: Mérgezésről. Farkasokról.

Technika. (23. évf. 1942.)

5. sz. — *Misángyi V. dr.*: Tömeggyártás az öntődékben. — *Rados J. dr.*: A kolozsvári Szent Mihály templom restaurálása. — *Mihailich Gy. dr.*: A Mérnöki Továbbképző Intézet beszámolója. — *Schwertner A. dr.*: A síkbeli feszültségállapot egy logaritmikus potenciál. — *Förster*

R.: Gyakorlati tudnivalók a tetőszerkezetek lángmentesítéséről. — Weber Z.: Hazai növényi rostanyagok. (3. közl.) — Fialovits B.: A MÁV gőzmozdonyainak történeti fejlődése. (7. közl.)

Természettudományi Közlöny. (74. k. 1942.)

5. sz. — K. Kuthy S.: A mesterséges zsír. — Vajda P. R.: A harci-kocsi története. — Aujeszky L.: Víz és jég a felhőkben. — Rapaics R.: A mani-macska eredete. — Baskai E. dr.: Színesanyagok érdekes alkalmazása. — Kieselbach Gy. dr.: A vitaminok és a szem.

Vadászat-Halászat. (X. évf. 1942.)

9. sz. — Szádeczky-Kardoss B. dr.: A haszonbérek. — A. Balogh A.: Az újabbkori, nálunk még kevésbé ismert fegyverkülönlegességek s betétcsövekről. Fegyversúlyok.

10. sz. — Orday R.: Állami medvetenyészet az abauji őserdőkben. — K. Benkő P.: A puska tervezési hibái. — A. Balogh A.: Irányzék-céltávcső. — Vásárhelyi I.: A sólymokról.

Vadászujság. (XLII. évf. 1942.)

14. sz. — Panka K. dr.: Vadkan ölte-e meg gróf Zrinyi Miklóst vagy orgyilkos? — Stankowsky J.: Sztrichnin-hiány. — Vargha F.: Puska és fegyver; vagy talán karabély? — Vákár P. A. dr.: Embervédelem, állatvédelem.

15. sz. — Szent-Ivány G. dr.: Vadászati statisztika az 1939/1940. vadászati idényben. — Mészáros P.: Egy s más a vaddisznóról és vadászataról. — Sekeres I. dr.: Mégegyszer: vadász a solymászatról.

16. sz. — Mészáros P.: Elmélkedés a puskaégre való vadakról (Jagdbare Tiere) s neveik irasmódjáról. — : Vessünk sok-sok kendent és takarmánykóposztát! — id. Gallotsik V.: Vadpáva. — P. Sziknay L.: Vadirtó szigetektől vadszaporító szigetek. — Lente G.: Apróvad-bilyogozás. — Stankowsky J.: A vadászt érdeklő apróságok.

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG. 1942. 5. sz.

Fabricius: A gróf Berckheim-féle arborétum. (Die Ausgestaltung der Gräflich von Berckheim'schen Exotenbestände.) 109—117. old.

Berckheim Keresztély báró a múlt század 60-as éveiben telepítette be a Weinheim mellett fekvő erdőbirtokának egyik, termőhelyi szempontból különösen alkalmas, részén az első külföldi fafajokat és fokozatosan olyan arborétumot létesített, amely kétségtelenül egyik legértékesebb nevezetessége ma Németországnak. A szerző az északamerikai, keletázsiai és északindiai fafajok szerint csoportosítva ismerteti az egész telepítést, leírja a csemeték eddigi fejlődését és az új termőhelyhez való alkalmazkodásuk eredményeit.

Zentgraf: A freiburgi erdőműveléstani intézet tanulmányi erdejének a külföldi fafajai. (Der Exotengarten im Lehrrevier Wildtal des Waldbau-Instituts Freiburg i. Br.) 117—122. old.

Az újabb telepítés arborétumban néhány olyan fafaj is található, amelyeknek a meghonosítására itt történt első ízben kísérlet.

Stober: Orosz erdőképek. (Russische Waldbilder.) 123—126. old.)

A keleti harctéren hősi halált halt szerző rövid feljegyzései a hadjárat során szerzett erdészeti tapasztalatairól.

Schenk: Erdészeti származástan az Egyesült-Államokban. (Forstliche Genetik in den Vereinigten Staaten.) 123—126. old.

Érdekes jelenség, hogy az erősen üzleti szellemű Amerika mennyit áldoz tudományos kutatásokra. Igaz, hogy a szerző leírta kísérleteknek és törekvéseknek is végeredményben az a céljuk, hogy az őserdő helyén kereskedelmi szempontból megfelelőbb, jövedelmezőbb állományok legyenek nevelhetők.

v. Wettstein: Az erdészeti növénytenyésztés jelenlegi állása. (Über den gegenwärtigen Stand der forstlichen Pflanzenzüchtung.) 128—131. old.

A régebbi nemesítési kísérletek ismertetése után azokra a szempontokra mutat rá, amelyeknek az érvényesítésétől további fejlődés várható.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN. 1942. 4/5. sz.

Hess: A fűtakaró hatása a vadpatakokra. (Die Wirkung des Graswuchses in Einzugsgebieten von Wildbächen.) 97—101. old.

A szerző néhány meggyőző számadattal és szép fényképpel igazolja, hogy már a füvesítés is milyen nagy segítséget jelent és mennyire megkönnyíti a vadpatakok befásítását.

Frey-Wyssling: A gyantatómlők keletkezése. (Über die Entstehung von Harztaschen.) 101—106. old.

Pontos növényélettani beszámoló.

Knuchel: A szántóföldek szaporítása és az erdőirtás. (Ausdehnung des Ackerbaues und Waldrodung.) 111—117. old.

Az önellátás fokozására kényszerített Svájc kormánya már 1939. évi augusztus hó 30-án elrendelte, hogy a kantonok együttesen 2000 ha erdőterületet kötelesek szántóvá átalakítani és a tarolások pótlásaképpen újabb kopárokat befásítani.

A mult év január havában megjelent rendelet szerint a 2000 haból Bern kantonra esett a legtöbb irtásterület (400 ha), de 8 olyan kanton van, amelynek összesen csak 5—5 ha erdőt kell feláldoznia.

Miután pedig ezenfelül a háborús gazdaság szükségleteinek a fedezésére 3 év óta a rendes termelés kétszeresét kell minden erdőbirtokosnak kihasználnia, a szerző — érthetően — komoly aggodalmának ad kifejezést a nemzeti vagyon ilyen nagymértékű igénybevétele miatt.

Zwicky: Körív kitűzése egyenlő ívhosszakkal táblázat segítségével. (Die Absteckung des Kreisbogens mit gleichen Bogenabständen unter Verwendung der „Kurventabelle“.) 119—121. old.

A gyakorlati szempontból igen előnyös eljárást a szerző egy példával is megvilágítja.

Bagdasarjanz: Az esés kiegyenlítése a hossz-szelvényben függőleges parabolával. (Die Ausrundung der Gefällsbrüche im Längenprofil mittels der Vertikal-Parabel.) 121—124. old.

Igen érdekes és jól használható gyakorlati eljárás.

DER DEUTSCHE FORSTWIRT. 1942. 37/38—43/44. sz.

Weber: Egy állami erdőgondnokság — mintaüzem. (Eine staatliche Forstverwaltung wurde Musterbetrieb.) 188. old.

A nemzeti szocialista Németország az eredményesen termelő munkát minden téren nagyra értékeli és elismerésének ünnepélyes kitüntetés formájában szokott kifejezést adni.

Most történt első ízben, hogy egy állami erdőgazdaságot (nevét a szerző nem említi) fokozott teljesítményeiért a kormány a legnagyobb jutalommal, az aranyzászlóval tüntetett ki. Ez az üzem nemcsak a gazdaságosság követelményeinek tudott az átlagot messze felülmúló mértékben megfelelni (az ültetéstől a kihasználásig mindenütt kisebb költségekkel is nagyobb eredményeket ért el), hanem állandó erdőmunkásgárda nevelésével, az új nemzedék helyhezkötésével és biztosításával is fényes példát mutatott.

Immel: Az erdő és a fa a német művészetben. (Wald und Baum in der deutschen Kunst.) 205—209. old.

A Nemzetközi Erdészeti Központ (C. I. S.) igazgatójának, *Köstler dr.* tanárnak a most megjelent könyvét méltatja, amelynek a bővebb ismertetésére még visszatérünk.

Kleist: Egyszerűsített bányafa-tömegszámítási mód. (Vereinfachte Grubenholtzberechnung.) 217—218. old.

A hengertáblákkal való számítás lehetőségére figyelmeztet, mert állítása szerint ezt kevesen ismerik. (!)

INTERNATIONALER HOLZMARKT. 1942. 18—21/22. sz.

Fröhlich: A tutajozás Délkelet Európában. (Die Holzflösserei in Südeuropa.) 18. sz. 24—30. old.

A szerző megállapításai szerint a tutajozás bevezetése a délkelet-európai őserdők további fejlődése szempontjából nem volt kedvező, mert az értékes fenyők kiszálalásához vezetett, ennek következtében pedig mindenütt a bükk került uralomra. A hosszú ideig tartó vízszállítás következtében a fenyőtörzsek minősége is erősen csökkent.

Fröhlich: A fák legfontosabb betegségei és hibái Délkelet-Európa erdeiben. (Die wichtigsten Krankheiten der Bäume, Fehler und Mängel des Holzes in den Waldungen Südeuropas.) 19/20. sz. 22—30. old.

Az őserdőkben legtöbbnyire a túlkorosodással járó gomba- és rovarkárosítások mellett a fák egyéb alaki hibáit (ágasság, csavarodott növés, stb.) is felsorolja.

Buse: A fatartósítás gyakorlata és a védőanyagok használata. (Einiges über die Praxis der Holzkonservierung und die Anwendung von Holzschutzmitteln.) 19/20. sz. 43—47. old.

A tartósító-anyagok hatásának és a fák telíthetőségének a rövid ismertetése után részletesen leírja a ma használatos eljárásokat (1. telítés nagy nyomás alatt kazánban, 2. áztatással medencékben, 3. hidrosztatikai nyomással, 4. ozmózisos eljárással, 5. „pólyázással“) és alkalmazásuk helyénvalóságát.

Finnország. A folyóirat 180 oldalas, 21/22. sz. kettős különfüzete csak Finnország fagazdaságával foglalkozik. A közleményeket a tudomány és gyakorlat legkiválóbb képviselői (*Saari, Serlachius, Heikinheimo, Pöntyneh, Vesterinen, Ilvessalo, Ahonen, Nurminen, Löfström, Rudbäck, Erkkilä, Sjöberg, Roschier, Helander, Lukkala, Lehtinen, Sprängler*) írták. Középeurópai arányokhoz szokott szemünk csodálkozva szemlélheti a termelés rendkívüli bőségét és a felkészültségnek azt a mértékét, amely a belterjes finn fagazdaságot jellemzi. A fagáznak a motorüzemben való térhódítására külön is felhívjuk olvasóink figyelmét.

Oudin: A kopárfásítások műszaki elvei. (Note sur le reboisement des terres incultes. Principes techniques.) 1—16. old.

Franciaországban a meg nem művelt területek összes kiterjedése meghaladja az 5 millió ha-t, ez nagyjából az ország területének a 10%-a, amelyből kb. 25% erdősíthető volna. A szerző szerint a területeket sürgősen össze kell írni s minőségük szerint a következő 4 osztályba sorozni: 1. kisebb beerdősíthetők, 2. kisebb előmunkálatok, víztelenítések, útépitések elvégzése után erdősíthetők, 3. nem erdősítendők, mert mezőgazdasági, vagy legelő céljaira valók és 4. tovább is megművelés nélkül hagyandók. Ismerteti a szóbajöhető fajok és az erdősítési eljárások megválasztását a talaj és éghajlati viszonyok figyelembevételével, s hangsúlyozza a megbízható vetőmag beszerzésének és a hozzáértő szakmunkások alkalmazásának a szükségességét.

Campredon: Szabványosítás a fakereskedelemben és a faiparban. (La normalisation appliquée au commerce et à l'industrie du bois.) 17—26. old.

A Franciaországban eddig elért eredményekről s most is folyó munkálatokról számol be, amelyek főként a szakkifejezésekkel foglalkoznak.

Nègre: Néhány szó az 1940. évi áradásokról. (Note sur les inondations d'octobre 1940 dans les départements de l'Aude et des Pyrénées-Orientales.) 27—31. old.

A hirtelen esőzések megduzzasztotta vadpatakok pusztítása Aude és Kelet-Pireneus megyék területén az elkopárosodott völgyekben nagyobb volt, mint az erdősültekben. A szerző nagy területek mielőbbi erdősítésével kívánja hasonló áradások veszélyét megelőzni.

Ruban: Az élősvények és rézsük fájának a kitermelése. (Les exploitations de bois de haies et de talus.) 75—80. old.

A normand megyékben nem megvetendő mennyiségű fát termelnek ki az igen sűrűn telepített élősvényekből; ezek nyesése, ill. botolása átlag 9 éves fordulóban történik.

Fondeur: A fenyő mint textilnövény. (Le pin maritime, plante textile.) 99—104. old.

A *Pinus pinaster Soland.* tüből vegyi és mechanikai eljárással a kenderkóchoz hasonló anyagot, majd szövésre alkalmas fonalat termelnek. 1940 óta gyárakban dolgozzák fel a fák alatt gyűjtött száraz fenyőtűt, de csak a háborús rendkívüli viszonyok teszik megokolttá az alomnak az erdőből való ilyen elhurcolását.

Géneau: Erdészeti törvényalkotás régente. (La législation forestière sous l'ancien regime.) 157—168. old.

Colbert híres erdőtörvényét, az 1669. évi „Ordonance“-ot ismerteti, mely tudvalevően a legrégebb s egyik legértékesebb forrása volt úgyszólván napjainkig a kultúrállamok erdészeti törvényeinek.

Špiranec: Erdészeti statisztikánkról. (O našoj šumarskoj brojidbi.) 129—132. old.

A minden részletre kiterjedő pontos statisztika sürgős megszervezése mellett foglal állást és erre vonatkozólag néhány tanácsot is ad, különös tekintettel az adatgyűjtés nehézségeire.

LES A DREVO. 1942. 15/16—23. sz.

Kosljár: Szlovákia fatermelése és az értékesítés az utolsó évtizedben. (Odbytové pomery a produkcia dreva na Slovensku v poslednom desaťročí.) 17/18. sz. 1—3. old.

Az érdekes gazdaságpolitikai tanulmány rávilágít azokra a nehézségekre, amelyek a volt csehszlovák köztársaságot a Magyarországgal kötött kereskedelmi egyezménynek 1930-ban történt felmondásával érték. Ismerteti a fapiacnak ezt követően beállott pangását és végül jól áttekinthető képet ad arról is, miként változott fokozatosan egyre előnyösebbé Szlovákia fagazdasága állami önállóságának a kezdete óta; ebben legjelentősebb része a fakivitel nagymértékű emelkedésének van.

Gernlein: A fa megóvása a bányászatban. (Ochrana dreva v baniectve.) 17/18. sz. 6. old.

A korszerű telítőanyagok alkalmazásával a bányafa élettartama a telítetlenének a 3—4-szeresére emelhető. Ez az általános fahiány mellett igen súlyosan esik latba.

Móric: Az évi fatermelés és az erdőtalaj-csökkenés adatai. (Űvaha nad reálnosťou ročnej ťažby dreva a úbytku lesnej pôdy.) 19/20. sz. 1—2. old.

Az 1930—1937-ig terjedő időben a volt csehszlovák köztársaság fakivitele erősen megcsappant. Ennek következtében pedig — a csökkenő árakra való tekintettel — a rendes évi fatömeget a termelők nem használták ki és így az erdőkben számottevő lett a megtakarítás.

A mostani fokozott kereslet kielégítése tehát a tartalékokból történik; a rendkívüli használatok engedélyezését azonban az illetékes hatóságok a legszigorúbban kezelik.

Az elmúlt 3 évben mintegy 3200 ha-ral csökkent az erdőterület, főleg szántóvá és legelővé való átalakítás következtében. Ennek a pótlásáról kopárok és kizsárolt legelők befásításával kell gondoskodni.

Macko: A legelők és legelőerdők felülvizsgálata. (Revízia pasienkov a pasienkové lesy.) 19/29. sz. 4—5. old.

Az 1940:90. t.-c. rendelkezéseit ismerteti, amelyek új alapokra fektetik Szlovákiában a legelő-kérdést és a régi külterjes gazdálkodás helyett a valóban hasznalhajtó legeltetés lehetőségét biztosítják.

Braxatoris: Hogyan emelhetjük a kiserdők hozamát? (Ako zvýšiť výnos malých lesov?) 21/22. sz. 1—2. old. és 23. sz. 6. old.

A kérdés eredményes megoldása csakis a kisbirtokosok beható kioktatása alapján oldható meg. A tanításnak nemcsak a helyes erdőtelepítésre és az állománynak a gondos ápolására, hanem a korszerű erdővédelem követelményeire és a termelésnél szemelőtt tartandó takarékosságra is ki kell terjednie.

— —: **Az épületi és szerfa megóvása. (Ochrana stavebného a užitkového dreva.)** 21/22. sz. 5—6. old.

A korszerű telítési eljárásokat és hatásukat ismerteti.

Rubner: Európa és erdei. (Europa a jej les.) 23. sz. 1—2. old.

Rövid összefoglalás Európa erdőveiről.